

v souzeném případě vzhledem k ustanovení §§ů 262, 263 tr. ř. tím spíše, že zjistil, že obžalovaný Hautt svým objektivně nepravdivým udáním, že participuje na zisku podniku žalovaného, připravil soud i žalobce o cenný průvodní prostředek, když soud po takové výpovědi od jeho svědeckého výsledku upustil. Poněvadž soud své povinnosti v tomto směru nedostál, zavinil tím zmatečnost rozsudku podle čís. 9 a) Šu 281 tr. ř. Pro nedostatek potřebných zjištění ve směru subjektivním, zda obžalovaný udal nepravdu v úmyslu, by poškodil žalobce a to případně o peníz 200 Kč převyšující, nelze však rozhodnouti ve věci samé a jest odůvodněno uznati, jak se stalo.

Čís. 2354.

Vězení prvního stupně, v něž byl podle Šu 266 tr. zák. zaměněn trest tuhého vězení, nelze změnit podle Šu 261 tr. zák. v peněžitou pokutu.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1926, Zm II 96/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 15. ledna 1926, pokud jím byl obžalovaný odsouzen pro přečin podle §§ů 32, 58 I. čís. 7 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. podle Šu 58 I. čís. 7 zákona za použití §§ů 266 a 261 tr. zák. ku peněžitě pokutě 50 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 5 dnů, zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu obžalovanému přisouzeném jako zmatečný a uložil obžalovanému znovu trest.

Důvody:

Rozsudek první stolice ukládá obžalovanému podle Šu 58 I. čís. 7 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 sb. z. a n. za použití §§ů 266 a 261 tr. zák. trest peněžitě pokuty 50 Kč, na jejíž místo nastoupilo by v případě nedobytnosti pětidenní vězení. Právem napadá zmateční stížnost veřejného obžalobce tento výrok důvodem zmatečnosti podle Šu 281 čís. 11 tr. ř. Podle zásady Šu 259 (49, 53) tr. zák. nemůže soud z pravidla uložiti trest jiného způsobu, než jest ustanoven v zákoně na trestný čin, jímž byl obžalovaný uznán vinným. Výjimky z této zásady mohou — nehledíc k §§ům 54, 260, 262 (266) tr. zák., jež nepřicházejí v pro- jednávané věci v úvahu, — nastati jedině podle ustanovení Šu 261 tr. zák., podle něhož může vězení prvního stupně za okolností zvláštního ohledu hodných býti změněno v pokutu peněžitou, majetku odsouzence přiměřenou. Toto ustanovení, jehož výjimečná povaha nepřipouští výkladu rozšiřujícího, má však na zřeteli toliko případy, na něž stanoví již sám zákon trest vězení prvního stupně a nelze zaměňovací právo, jím propůjčené rozšiřovati tak, že soud by byl oprávněn změnit v trest na penězích i trest vězení prvního stupně, v něž zmírnil podle Šu 266 tr. zák. trest tuhého vězení zákonem stanovený (srovnej rozhodnutí sb. n. s. č. 926, 1089 a rozhodnutí bývalého zrušovacího soudu Vídeňského čís. 292.

375, 2198 úř. sb.). Trest tuhého vězení, v prvním odstavci Šu 58 zákona čís. 123 z roku 1920 stanovený bylo tudíž možno zmírniti (změniti) podle Šu 266 tr. ř. v trest jednoduchého vězení. Další jeho záměna v pokutu peněžitou podle Šu 261 tr. zák. byla nepřípustna. Nedbal-li nalézací soud této hranice zaměňovacího práva a uložil-li obžalovanému za přečin Šu 58 zákona trest na penězích, vykročil tím z mezí svého práva zaměňovacího, takže výrok o trestu je zmatečným podle čís. 11 Šu 281 tr. ř.

Čís. 2355.

Ke zločinu podle Šu 85 b) tr. zák. vyhledává se v subjektivním směru poškození úmyslné, t. j. spojené s vědomím pachatelovým, že svým úmyslným (nikoliv pouze zaviněným nebo lehkomyšlným) jednáním způsobuje majetkovou škodu, a kromě toho ještě vědomí, že z úmyslného poškození věci může vzejíti některé nebezpečí Šu 85 b) tr. zák.

Návod (§ 5 tr. zák.) k zločinu Šu 85 b) tr. zák. předpokládá působení na vůli svedeného, by ú m y s l n ě poškodil cizí majetek, a vědomí, že z toho podle okolností případu může vzejíti ono nebezpečí.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1926, Zm I 186/26.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Mostě ze dne 4. února 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným spoluvinou na zločinu veřejného násilí poškozením cizího majetku ve smyslu §§ů 5 a 85 b) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu prvé stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti obžalovaného nelze upřítí oprávnění, pokud, dovolávajíc se důvodů zmatečnosti Šu 281 čís. 9 a) a 10 tr. ř., vytýká rozsudku mylný výklad zákona po stránce subjektivní. Napadeným rozsudkem ve směru subjektivním zjištěný předpoklad, že stěžovatel mohl a musel předvídati, že střelením z praku proti automobilu bylo spojeno nebezpečí pro život a zdraví řidiče auta, nenaplnuje ještě skutkové podstaty spoluviny (v souzeném případě svedení) na zločinu podle Šu 85 b) tr. zák. K zločinu tomu vyhledává se úmyslné poškození cizího majetku, totiž poškození, spojené s vědomím pachatelovým, že svým ú m y s l n ý m (n i k o l i v p o u z e z a v i n ě n ý m n e b l e h k o m y s l n ý m) jednáním způsobuje majetkovou škodu, a kromě toho ještě vědomí, že z úmyslného poškození věci může vzejíti některé nebezpečí Šu 85 písm. b) tr. zák. K obojím těmto složkám musí se nésti i jednání návodcovo, musí tedy býti o něm zjištěno, že radou, rozkazem neb jiným v Šu 5 tr. zák. uvedeným způsobem působil na vůli svedeného (pří-
mého pachatele), by ú m y s l n ě (v onom smyslu slova) poškodil cizí majetek, a musil si kromě toho i uvědomiti, že z toho úmyslného poško-